

I

(Zakonodajni akti)

DIREKTIVE

DIREKTIVA SVETA (EU) 2015/2376

z dne 8. decembra 2015

o spremembi Direktive 2011/16/EU glede obvezne avtomatične izmenjave podatkov na področju obdavčenja

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 115 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽³⁾,

po posebnem zakonodajnem postopku,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Izziv, ki ga predstavljajo čezmejno izogibanje davkom, agresivno davčno načrtovanje in škodljiva davčna konkurenca, se je znatno povečal ter je postal zelo zaskrbljujoč znotraj Unije in tudi na svetovni ravni. Erozija davčne osnove znatno zmanjšuje nacionalne davčne prihodke, kar države članice ovira pri izvajanju rasti prijaznih davčnih politik. Izdaja vnaprejšnjih davčnih stališč, ki omogočajo dosledno in pregledno izvajanje zakonodaje, je tudi v Uniji običajna praksa. S pojasnjevanjem davčne zakonodaje davčnim zavezancem je podjetjem zagotovljena varnost, to pa lahko spodbuja naložbe in spoštovanje zakonodaje ter tako pripomore k doseganju cilja nadaljnjega razvoja enotnega trga v Uniji na podlagi načel in svoboščin, na katerih temeljijo Pogodbe. Vendar prihaja zaradi davčnih stališč, izdanih v podporo strukturam davčnega načrtovanja, v nekaterih primerih do nizke obdavčitve umetno zvišanih zneskov prihodka v državi, ki je izdala, spremenila ali obnovila vnaprejšnje davčno stališče, tako da vsem drugim zadevnim državam preostane le obdavčitev umetno znižanih zneskov prihodka. Zato je nujno potrebno, da se poveča preglednost. V ta namen je treba izboljšati orodja in mehanizme, vzpostavljene z Direktivo Sveta 2011/16/EU ⁽⁴⁾.
- (2) Evropski svet je v sklepih z dne 18. decembra 2014 poudaril, da se je nujno treba prizadevneje boriti proti izogibanju davkom in agresivnemu davčnemu načrtovanju, tako na svetovni ravni kot na ravni Unije. Poudaril je pomen preglednosti in obenem pozdravil namero Komisije, da bo predložila predlog o avtomatični izmenjavi podatkov o davčnih stališčih v Uniji.

⁽¹⁾ Mnenje z dne 27. oktobra 2015 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽²⁾ UL C 332, 8.10.2015, str. 64.

⁽³⁾ Mnenje z dne 14. oktobra 2015 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽⁴⁾ Direktiva Sveta 2011/16/EU z dne 15. februarja 2011 o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja in razveljavitvi Direktive 77/799/EGS (UL L 64, 11.3.2011, str. 1).

- (3) Direktiva 2011/16/EU določa obvezno izmenjavo podatkov na lastno pobudo med državami članicami v petih specifičnih primerih in v določenih rokih. Izmenjava podatkov na lastno pobudo v primerih, da ima pristojni organ ene države članice razloge za domnevo, da morda prihaja do izgube davka v drugi državi članici, že zdaj velja za davčna stališča s čezmejno razsežnostjo, ki jih država članica izda, spremeni ali obnovi za določenega davčnega zavezanca v zvezi z razlago ali uporabo davčnih predpisov v prihodnosti.
- (4) Vendar učinkovito izmenjavo podatkov na lastno pobudo v zvezi z vnaprejšnjimi davčnimi stališči s čezmejnimi učinkom in vnaprejšnjimi cenovnimi sporazumi ovira več pomembnih praktičnih težav, kot je diskrecijska pravica države članice, ki je tak dokument izdala, da odloči o tem, katere druge države članice bi morale biti o tem obveščene. Zato bi morali biti izmenjani podatki po potrebi dostopni vsem drugim državam članicam.
- (5) Področje uporabe avtomatične izmenjave podatkov o vnaprejšnjih davčnih stališčih s čezmejnimi učinkom in vnaprejšnjih cenovnih sporazumih, ki so bili izdani, spremenjeni ali obnovljeni za določeno osebo ali skupino oseb, ki ima pravico, da se na ta stališča in te sporazume sklicuje, bi moralo zajemati kakršne koli materialne oblike (ne glede na to, ali so zavezujoče ali nezavezujoče narave, in način njihove izdaje).
- (6) Zaradi pravne varnosti bi bilo treba spremeniti Direktivo 2011/16/EU, in sicer bi bilo treba vanjo vključiti ustrezno opredelitev vnaprejšnjega davčnega stališča s čezmejnimi učinkom in vnaprejšnjega cenovnega sporazuma. Opredelitvi bi morali biti dovolj splošni, da bi zajemali različne primere, med drugim tudi naslednje vrste vnaprejšnjih davčnih stališč s čezmejnimi učinkom in vnaprejšnjih cenovnih sporazumov:
- enostranske vnaprejšnje cenovne sporazume in/ali sklepe,
 - dvostranske ali večstranske vnaprejšnje cenovne sporazume in sklepe,
 - sporazume ali sklepe, s katerimi se določi, ali stalna poslovna enota obstaja ali ne,
 - sporazume ali sklepe, s katerimi se določi, ali obstajajo ali ne dejstva, ki utegnejo vplivati na davčno osnovo stalne poslovne enote,
 - sporazume ali sklepe, s katerimi se določi davčni status hibridnega subjekta v eni državi članici, povezanega z rezidentom druge jurisdikcije,
 - ter sporazume ali sklepe o osnovi za odmero zaradi amortizacije sredstva v eni državi članici, kupljenega od družbe iz skupine v drugi jurisdikciji.
- (7) Davčni zavezanci imajo pravico, da se na vnaprejšnja davčna stališča s čezmejnimi učinkom ali vnaprejšnje cenovne sporazume sklicujejo v okviru denimo davčnega postopka ali davčnega nadzora, vendar pod pogojem, da so bila dejstva, na katerih temeljijo vnaprejšnja davčna stališča s čezmejnimi učinkom ali vnaprejšnji cenovni sporazumi, podrobno predstavljena in da davčni zavezanci upoštevajo pogoje teh stališč ali sporazumov.
- (8) Države članice bodo podatke izmenjavale ne glede na to, ali davčni zavezanec upošteva pogoje vnaprejšnjega davčnega stališča s čezmejnimi učinkom ali vnaprejšnjega cenovnega sporazuma.
- (9) Posredovanje podatkov ne bi smelo povzročiti razkritja poslovne, industrijske ali poklicne skrivnosti oziroma poslovnega procesa niti razkritja podatkov, ki bi bilo v nasprotju z javnim redom.
- (10) Da se zagotovijo koristi obvezne avtomatične izmenjave podatkov o vnaprejšnjih davčnih stališčih s čezmejnimi učinkom in vnaprejšnjih cenovnih sporazumih, bi bilo treba podatke sporočiti takoj po izdaji, spremembi ali obnovitvi takih dokumentov; v ta namen bi bilo zato treba določiti redne časovne presledke za sporočanje podatkov. Prav zato je tudi primerno, da se določi obvezna avtomatična izmenjava podatkov o vnaprejšnjih davčnih stališčih s čezmejnimi učinkom in vnaprejšnjih cenovnih sporazumih, ki so bili izdani, spremenjeni ali obnovljeni v obdobju petih let pred začetkom uporabe te direktive in ki so še vedno veljavni 1. januarja 2014. Določene osebe ali določena skupina oseb s skupnim letnim čistim prihodkom, nižjim od 40 000 000 EUR, pa bi lahko bila pod določenimi pogoji izvzeta iz takšne obvezne avtomatične izmenjave.

- (11) Zaradi zagotovitve pravne varnosti je primerno, da se pod zelo strogimi pogoji iz obvezne avtomatične izmenjave izvzamejo dvostranski ali večstranski vnaprejšnji cenovni sporazumi s tretjimi državami, temelječi na obstoječih mednarodnih pogodbah, sklenjenih s temi državami, če določbe teh pogodb ne dopuščajo, da se podatki, prejeti na podlagi teh pogodb, razkrijejo državi, ki ni stranka pogodbe. Namesto tega bi bilo treba v teh primerih izmenjati podatke iz odstavka 6 člena 8a v zvezi z zahtevami, na podlagi katerih se izdajo takšni dvostranski ali večstranski vnaprejšnji cenovni sporazumi. Torej bi tedaj ob podatkih, ki bi jih bilo treba sporočiti, morali označiti, da so ti poslani na podlagi takšne zahteve.
- (12) Obvezna avtomatična izmenjava podatkov o vnaprejšnjih davčnih stališčih s čezmejnimi učinkom in vnaprejšnjih cenovnih sporazumih bi morala vsakič vključevati sporočanje določenih osnovnih podatkov, ki bi bili dostopni vsem državam članicam. Na Komisijo bi bilo treba prenesti pooblastilo, da po postopku iz Direktive 2011/16/EU (kar vključuje Odbor za upravno sodelovanje pri obdavčevanju) določi praktične postopke, potrebne za standardizacijo sporočanja takih podatkov zaradi oblikovanja standardnega obrazca, ki se bo uporabljal za izmenjavo podatkov. Navedeni postopek bi bilo treba uporabiti tudi pri določitvi nadaljnjih praktičnih postopkov v zvezi z izmenjavo podatkov, kot je določitev jezikovnih zahtev, ki bi veljale za izmenjavo podatkov, pri kateri bi se uporabljal standardni obrazec.
- (13) Primerno je, da se pri oblikovanju takega standardnega obrazca za obvezno avtomatično izmenjavo podatkov upošteva delo, opravljeno v okviru foruma OECD o škodljivih davčnih praksah, pri katerem se v sklopu akcijskega načrta za preprečevanje erozije davčne osnove in preusmeritve dobička oblikuje standardni obrazec za izmenjavo podatkov. Primerno je tudi, da se tesno in usklajeno sodeluje z OECD, ne samo pri oblikovanju takega standardnega obrazca za obvezno avtomatično izmenjavo podatkov, temveč tudi na drugih področjih. Končni cilj bi moral biti vzpostavitev enakih pogojev za vse na svetovni ravni, pri čemer bi morala Unija prevzeti vodilno vlogo s svojim zavzemanjem za avtomatično izmenjavo razmeroma širokega nabora podatkov o vnaprejšnjih davčnih stališčih in vnaprejšnjih cenovnih sporazumih.
- (14) Države članice bi morale izmenjati osnovne podatke, nekatere od njih pa bi morale sporočiti tudi Komisiji. To bi moralo Komisiji omogočiti, da v katerem koli trenutku spremlja in oceni, ali se avtomatična izmenjava podatkov o vnaprejšnjih davčnih stališčih s čezmejnimi učinkom in vnaprejšnjih cenovnih sporazumih izvaja učinkovito. Podatki, ki bi jih prejela Komisija, pa se ne bi smeli uporabljati za nobene druge namene. Država članica, ki bi sporočila te podatke, bi morala Komisiji še vedno priglasiti vsakršno državno pomoč.
- (15) Povratne informacije, ki jih država članica prejemnica podatkov predloži državi članici pošiljateljici podatkov, so nujne za učinkovito delovanje sistema avtomatične izmenjave podatkov. Zato je primerno poudariti, da bi morali pristojni organi držav članic enkrat letno poslati povratne informacije o avtomatični izmenjavi podatkov drugim zadevnim državam članicam. V praksi bi moralo to obvezno pošiljanje povratnih informacij potekati v okviru dvostransko dogovorjenih ureditev.
- (16) Po opravljeni obvezni avtomatični izmenjavi podatkov v skladu s to direktivo bi morale države članice po potrebi imeti možnost, da se za pridobitev dodatnih informacij od države članice, ki je izdala vnaprejšnje davčno stališče s čezmejnimi učinkom ali vnaprejšnji cenovni sporazum, tudi za pridobitev celotnega besedila takega stališča ali sporazuma, sklicujejo na člen 5 Direktive 2011/16/EU glede izmenjave informacij na zaprosilo.
- (17) Primerno je opozoriti, da so v členu 21(4) Direktive 2011/16/EU urejene zahteve glede jezikov in prevajanja, ki se uporabljajo za zaprosila za sodelovanje, vključno z zaprosili za uradno obvestilo, in za priložene dokumente. To pravilo bi se moralo uporabljati tudi v primerih, kadar države članice po opravljeni obvezni avtomatični izmenjavi osnovnih podatkov o vnaprejšnjih davčnih stališčih s čezmejnimi učinkom in vnaprejšnjih cenovnih sporazumih zahtevajo dodatne informacije.
- (18) Države članice bi morale sprejeti vse razumne ukrepe, potrebne za odpravo morebitnih ovir, ki bi lahko preprečevale učinkovito in kar najširšo obvezno avtomatično izmenjavo podatkov o vnaprejšnjih davčnih stališčih s čezmejnimi učinkom in vnaprejšnjih cenovnih sporazumih.

- (19) Za učinkovitejšo rabo virov, lažjo izmenjavo podatkov ter v izogib temu, da bi morala vsaka država članica uvesti podobne prilagoditve v svojem sistemu za hrambo podatkov, bi bilo treba poskrbeti za vzpostavitev osrednje podatkovne zbirke, ki bi bila dostopna vsem državam članicam in Komisiji ter v katero bi države članice naložile in shranile podatke, namesto da bi te podatke pošiljale po varni elektronski pošti. Komisija bi morala v skladu s postopkom iz člena 26(2) Direktive 2011/16/EU določiti praktične postopke za vzpostavitev take podatkovne zbirke.
- (20) Glede na naravo in obseg sprememb, uvedenih z Direktivo Sveta 2014/107/EU ⁽¹⁾ in to direktivo, bi bilo treba podaljšati rok za predložitev statističnih in drugih podatkov ter poročil iz Direktive 2011/16/EU. Tako podaljšanje bi moralo omogočati, da se pri predloženih podatkih odražajo izkušnje, ki izhajajo iz navedenih sprememb. Podaljšati bi bilo treba rok, do katerega morajo države članice predložiti statistične in druge podatke (pred 1. januarjem 2018), ter rok, do katerega mora Komisija predložiti poročilo in po potrebi predlog (pred 1. januarjem 2019).
- (21) Veljavne določbe glede zaupnosti bi bilo treba spremeniti, da se upošteva razširitev obvezne avtomatične izmenjave podatkov na vnaprejšnja davčna stališča s čezmejnimi učinkom in vnaprejšnje cenovne sporazume.
- (22) Ta direktiva spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, ki jih priznava zlasti Listina Evropske unije o temeljnih pravicah. Njen namen je zlasti zagotoviti dosledno spoštovanje pravice do varstva osebnih podatkov in svobode gospodarske pobude.
- (23) Ker cilja te direktive, to je učinkovitega upravnega sodelovanja med državami članicami pod pogoji, ki so skladni s pravilnim delovanjem notranjega trga, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, in se ta cilj zaradi zahtevane enotnosti in učinkovitosti ta lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (24) Direktivo 2011/16/EU bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Direktiva 2011/16/EU se spremeni:

1. člen 3 se spremeni:

(a) točka 9 se nadomesti z naslednjim:

„9. ‚avtomatična izmenjava‘ pomeni

- (a) v členu 8(1) in členu 8a, sistematično sporočanje vnaprej opredeljenih podatkov drugi državi članici brez predhodnega zaprosila v vnaprej določenih rednih časovnih presledkih. V členu 8(1) se izraz ‚podatki, ki so na voljo‘ nanaša na podatke, ki so v davčnih spisih države članice, ki sporoča podatke, in so dostopni v skladu s postopki za zbiranje in obdelavo podatkov v navedeni državi članici;
- (b) v členu 8(3a), sistematično sporočanje vnaprej opredeljenih podatkov o rezidentih drugih držav članic zadevni državi članici rezidentstva brez predhodnega zaprosila v vnaprej določenih rednih časovnih presledkih. V členu 8(3a), členu 8(7a), členu 21(2) ter členu 25(2) in (3) ima vsak izraz z veliko začetnico tak pomen, kot ga ima v ustrezni opredelitvi iz Priloge I;
- (c) v vseh drugih določbah te direktive, razen člena 8(1), člena 8(3a) ter člena 8a, sistematično sporočanje vnaprej opredeljenih podatkov, zagotovljenih v skladu s točkama (a) in (b) te točke.“;

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 2014/107/EU z dne 9. decembra 2014 o spremembi Direktive 2011/16/EU glede obvezne avtomatične izmenjave podatkov na področju obdavčenja (UL L 359, 16.12.2014, str. 1).

(b) dodajo se naslednje točke:

„14. ‚vnaprejšnje davčno stališče s čezmejnim učinkom‘ pomeni vsak dogovor, sporočilo ali vsak drug instrument ali ukrep s podobnim učinkom, tudi tak, ki se izda, spremeni ali obnovi v okviru davčnega nadzora, pri čemer so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) izda, spremeni ali obnovi ga vlada ali davčni organ države članice ali ozemeljske ali upravne podenote države članice, tudi lokalni organi, ali pa je to storjeno v njihovem imenu, ne glede na to, ali se dejansko uporablja ali ne;
- (b) izda, spremeni ali obnovi se za določeno osebo ali skupino oseb, ki ima pravico, da se nanj sklicuje;
- (c) zadeva razlago ali uporabo pravne ali upravne določbe, ki se nanaša na uporabo ali izvrševanje nacionalne davčne zakonodaje s strani države članice ali njenih ozemeljskih ali upravnih podenot, tudi lokalnih organov;
- (d) nanaša se na čezmejno transakcijo ali na vprašanje, ali gre pri dejavnostih, ki jih oseba opravlja v drugi jurisdikciji, za stalno poslovno enoto, ter
- (e) izda se pred izvedbo transakcij ali dejavnosti v drugi jurisdikciji, pri katerih bi lahko šlo za stalno poslovno enoto, ali pred vložitvijo davčne napovedi za obdobje, v katerem je bila izvedena transakcija ali niz transakcij ali so bile izvedene dejavnosti.

Čezmejna transakcija lahko med drugim vključuje naložbe, dobavo blaga ali storitev, financiranje ali uporabo opredmetenih ali neopredmetenih sredstev, pri čemer ni nujno, da je vanjo neposredno vključena oseba, ki ji je bilo izdano vnaprejšnje davčno stališče s čezmejnim učinkom;

15. ‚vnaprejšnji cenovni sporazum‘ pomeni vsak dogovor, sporočilo ali vsak drug instrument ali ukrep s podobnim učinkom, tudi tak, ki se izda, spremeni ali obnovi v okviru davčnega nadzora, pri čemer so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) izda, spremeni ali obnovi ga vlada ali davčni organ ene ali več držav članic, vključno z vsemi njihovimi ozemeljskimi ali upravnimi podenotami, tudi lokalnimi organi, ali pa je to storjeno v njihovem imenu, ne glede na to, ali se dejansko uporablja;
- (b) izda, spremeni ali obnovi se za določeno osebo ali skupino oseb, ki ima pravico, da se nanj sklicuje, ter
- (c) se v njem še pred izvedbo čezmejnih transakcij med povezanimi podjetji določi ustrezen sklop meril za določanje transfernih cen za navedene transakcije ali se določi delež dobička, ki pripada stalni poslovni enoti.

Podjetji sta povezani podjetji, kadar je eno od njiju neposredno ali posredno udeleženo pri upravljanju, nadzoru ali v kapitalu drugega podjetja ali kadar so iste osebe neposredno ali posredno udeležene pri upravljanju, nadzoru ali v kapitalu podjetij.

Transferne cene so cene, po katerih podjetje prenese fizično blago in neopredmeteno premoženje na povezana podjetja ali zanje opravlja storitve, skladno s tem pa je treba razlagati tudi izraz ‚določanje transfernih cen‘;

16. v točki 14 ‚čezmejna transakcija‘ pomeni transakcijo ali niz transakcij, pri katerih:

- (a) niso vse udeležene stranke v transakciji ali nizu transakcij rezidenti za davčne namene v državi članici, ki je izdala, spremenila ali obnovila vnaprejšnje davčno stališče s čezmejnim učinkom,
- (b) je katera koli od udeleženih strank v transakciji ali nizu transakcij hkrati rezident za davčne namene v več kot eni jurisdikciji;
- (c) ena od udeleženih strank v transakciji ali nizu transakcij izvaja posle v drugi jurisdikciji prek stalne poslovne enote ter transakcija ali niz transakcij predstavlja celotno poslovanje stalne poslovne enote ali njegov del. Čezmejna transakcija ali niz transakcij vključuje tudi ureditve, za katere poskrbi oseba v zvezi s poslovnimi dejavnostmi v drugi jurisdikciji, pri čemer oseba te dejavnosti opravlja prek stalne poslovne enote, ali

(d) je pri taki transakciji ali nizu transakcij prisoten čezmejni učinek.

V točki 15 ‚čezmejna transakcija‘ pomeni transakcijo ali niz transakcij, ki vključujejo povezana podjetja, ki niso vsa rezidenti za davčne namene na ozemlju ene jurisdikcije, ali transakcijo ali niz transakcij, pri katerih je prisoten čezmejni učinek;

17. v točkah 15 in 16 ‚podjetje‘ pomeni vsakršno obliko poslovanja.“;

2. v členu 8 se črtata odstavka 4 in 5;

3. vstavita se naslednja člena:

„Člen 8a

Obseg in pogoji obvezne avtomatične izmenjave podatkov o vnaprejšnjih davčnih stališčih s čezmejnimi učinkom in vnaprejšnjih cenovnih sporazumih

1. Pristojni organ države članice v primeru, da je bilo vnaprejšnje davčno stališče s čezmejnimi učinkom ali vnaprejšnji cenovni sporazum izdan, spremenjen ali obnovljen po 31. decembru 2016, z avtomatično izmenjavo sporoči podatke o njem pristojnim organom vseh drugih držav članic in Evropski komisiji, razen v primerih iz odstavka 8 tega člena, skladno z veljavnimi praktičnimi postopki, sprejetimi na podlagi člena 21.

2. Pristojni organ države članice skladno z veljavnimi praktičnimi postopki, sprejetimi na podlagi člena 21, pristojnim organom vseh drugih držav članic in Evropski komisiji, razen v primerih iz odstavka 8 tega člena, sporoči tudi podatke o vnaprejšnjih davčnih stališčih s čezmejnimi učinkom in vnaprejšnjih cenovnih sporazumih, ki so bili izdani, spremenjeni ali obnovljeni v obdobju petih let pred 1. januarjem 2017.

Če so bila vnaprejšnja davčna stališča s čezmejnimi učinkom in vnaprejšnji cenovni sporazumi izdani, spremenjeni ali obnovljeni med 1. januarjem 2012 in 31. decembrom 2013, se to sporočanje izvede pod pogojem, da so bili še vedno v veljavi 1. januarja 2014.

Če so bila vnaprejšnja davčna stališča s čezmejnimi učinkom in vnaprejšnji cenovni sporazumi izdani, spremenjeni ali obnovljeni med 1. januarjem 2014 in 31. decembrom 2016, se to sporočanje izvede ne glede na to, ali so še veljavni.

Države članice lahko iz sporočanja, navedenega v tem odstavku, izvzamejo podatke o vnaprejšnjih davčnih stališčih s čezmejnimi učinkom in vnaprejšnjih cenovnih sporazumih, ki so bili izdani, spremenjeni ali obnovljeni pred 1. aprilom 2016, za določeno osebo ali skupino oseb – z izjemo tistih, ki izvajajo večinoma finančne ali naložbene aktivnosti – katere skupni letni čisti prihodek, kakor je opredeljen v točki 5 člena 2 Direktive 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta (*), je v fiskalnem letu pred njihovo izdajo, spremembo ali obnovo znašal manj kot 40 000 000 EUR (ali enakovreden znesek v kateri koli drugi valuti).

3. Dvostranski ali večstranski vnaprejšnji cenovni sporazumi s tretjimi državami so v skladu s tem členom izvzeti iz področja uporabe avtomatične izmenjave podatkov, kadar mednarodni davčni sporazum, na podlagi katerega je bil izpogajan zadevni vnaprejšnji cenovni sporazum, ne dopušča razkritja podatkov tretjim osebam. Podatki o takih dvostranskih ali večstranskih vnaprejšnjih cenovnih sporazumih se v skladu s členom 9 izmenjujejo, če mednarodni davčni sporazum, na podlagi katerega je bil izpogajan zadevni vnaprejšnji cenovni sporazum, dopušča njihovo razkritje in pristojni organ tretje države to razkritje dovoli.

Če pa so dvostranski ali večstranski vnaprejšnji cenovni sporazumi v skladu s prvim stavkom prvega pododstavka tega odstavka izvzeti iz avtomatične izmenjave podatkov, se podatki iz odstavka 6 tega člena, navedeni v zahtevi, na podlagi katere se izda takšen dvostranski ali večstranski vnaprejšnji cenovni sporazum, namesto tega izmenjajo na podlagi odstavkov 1 in 2 tega člena.

4. Odstavka 1 in 2 se ne uporabljata, če vnaprejšnje davčno stališče s čezmejnimi učinki zadeva in vključuje izključno davčne zadeve ene ali več fizičnih oseb.
5. Izmenjava podatkov poteka na naslednji način:
- (a) za podatke, ki se sporočajo v skladu z odstavkom 1: v treh mesecih po preteku polovice koledarskega leta, v katerem so bila izdana, spremenjena ali obnovljena vnaprejšnja davčna stališča s čezmejnimi učinki ali vnaprejšnji cenovni sporazumi;
 - (b) za podatke, ki se sporočajo v skladu z odstavkom 2: pred 1. januarjem 2018.
6. Podatki, ki jih država članica sporoči v skladu z odstavkoma 1 in 2 tega člena, zajemajo naslednje:
- (a) identifikacijo osebe, ki ni fizična oseba, in, kadar je to primerno, skupine oseb, ki ji ta oseba pripada;
 - (b) povzetek vsebine vnaprejšnjega davčnega stališča s čezmejnimi učinki ali vnaprejšnjega cenovnega sporazuma, vključno z abstraktnim opisom ustreznih poslovnih dejavnosti ali transakcij ali niza transakcij, ki ne sme povzročiti razkritja poslovne, industrijske ali poklicne skrivnosti oziroma poslovnega procesa niti razkritja informacij, ki bi bilo v nasprotju z javnim redom;
 - (c) datum izdaje, spremembe ali obnove vnaprejšnjega davčnega stališča s čezmejnimi učinki ali vnaprejšnjega cenovnega sporazuma;
 - (d) datum začetka veljavnosti vnaprejšnjega davčnega stališča s čezmejnimi učinki ali vnaprejšnjega cenovnega sporazuma, če je ta datum določen;
 - (e) datum konca veljavnosti vnaprejšnjega davčnega stališča s čezmejnimi učinki ali vnaprejšnjega cenovnega sporazuma, če je ta datum določen;
 - (f) vrsto vnaprejšnjega davčnega stališča s čezmejnimi učinki ali vnaprejšnjega cenovnega sporazuma;
 - (g) znesek transakcije ali niza transakcij iz vnaprejšnjega davčnega stališča s čezmejnimi učinki ali vnaprejšnjega cenovnega sporazuma, če je ta znesek tam naveden;
 - (h) opis meril, ki se uporabljajo za določanje transfernih cen, ali samo transferno ceno v primeru vnaprejšnjega cenovnega sporazuma;
 - (i) opredelitev metode, ki se uporablja za določanje transfernih cen, ali samo transferno ceno v primeru vnaprejšnjega cenovnega sporazuma;
 - (j) imena morebitnih drugih držav članic, ki bi jih verjetno zadevalo vnaprejšnje davčno stališče s čezmejnimi učinki ali vnaprejšnji cenovni sporazum;
 - (k) imena vseh oseb, ki niso fizične osebe, v morebitnih drugih državah članicah, na katere bi verjetno vplivalo vnaprejšnje davčno stališče s čezmejnimi učinki ali vnaprejšnji cenovni sporazum (ob navedbi, s katerimi državami članicami so te osebe povezane), in
 - (l) navedbo, ali sporočeni podatki temeljijo na samem vnaprejšnjem davčnem stališču s čezmejnimi učinki ali vnaprejšnjem cenovnem sporazumu ali na zahtevi iz drugega pododstavka odstavka 3 tega člena.
7. Za lažjo izmenjavo podatkov iz odstavka 6 tega člena Komisija v okviru postopka za določitev standardnega obrazca iz člena 20(5) določi praktične postopke, potrebne za izvajanje tega člena, vključno z ukrepi za standardizacijo sporočanja podatkov iz odstavka 6 tega člena.
8. Podatki iz točk (a), (b), (h) in (k) odstavka 6 tega člena se ne sporočijo Evropski komisiji.

9. Pristojni organ zadevne države članice, določene v skladu z odstavkom 6(j), pristojnemu organu, ki je podatke poslal, potrdi prejem teh podatkov nemudoma in ne pozneje kot v sedmih delovnih dneh po njihovem prejemu, po možnosti z elektronskimi sredstvi. Ta ukrep velja, dokler ne začne delovati podatkovna zbirka iz člena 21(5).

10. Države članice lahko v skladu s členom 5 in ob upoštevanju člena 21(4) zahtevajo dodatne podatke, vključno s celotnim besedilom vnaprejšnjega davčnega stališča s čezmejnimi učinkom ali vnaprejšnjega cenovnega sporazuma.

Člen 8b

Statistični podatki o avtomatičnih izmenjavah

1. Države članice pred 1. januarjem 2018 Komisiji vsako leto pošljejo statistične podatke o obsegu avtomatičnih izmenjav v skladu s členoma 8 in 8a ter po možnosti podatke o upravnih in drugih zadevnih stroških in koristih, povezanih z opravljenimi izmenjavami, ter vse morebitne spremembe, tako za davčne uprave kot tudi za tretje osebe.

2. Komisija pred 1. januarjem 2019 predloži poročilo s pregledom in oceno statističnih in drugih podatkov, prejetih v skladu z odstavkom 1 tega člena, o zadevah, kot so upravni in drugi zadevni stroški in koristi avtomatične izmenjave podatkov, in s tem povezanih praktičnih vidikih. Komisija po potrebi Svetu predloži predlog glede kategorij in pogojev iz člena 8(1), vključno s pogojem, da morajo biti na voljo podatki o rezidentih drugih držav članic, ali postavk iz člena 8(3a) ali glede obojih.

Svet pri preučitvi predloga Komisije presodi, kako bi lahko dodatno povečali učinkovitost in okrepi delovanje avtomatične izmenjave podatkov ter jo izboljšali, s čimer bi zagotovili, da:

- (a) pristojni organ vsake države članice v okviru avtomatične izmenjave sporoči pristojnemu organu katere koli druge države članice podatke o davčnih obdobjih od 1. januarja 2019 dalje, ki so na voljo glede rezidentov te druge države članice ter zadevajo vse kategorije prihodkov in kapitala iz člena 8(1), kakor se razlagajo v nacionalni zakonodaji države članice, ki te podatke sporoči, in
- (b) se seznam kategorij in postavk iz člena 8(1) in člena 8(3a) razširi še na druge kategorije in postavke, vključno z licenčninami.

(*) Direktiva 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o letnih računovodskih izkazih, konsolidiranih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih vrst podjetij, spremembi Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS (UL L 182, 29.6.2013, str. 19).“;

4. v členu 20 se doda naslednji odstavek:

„5. Komisija pred 1. januarjem 2017 v skladu s postopkom iz člena 26(2) pripravi standardni obrazec in ob tem določiti jezikovno ureditev. Pri avtomatični izmenjavi podatkov o vnaprejšnjih davčnih stališčih s čezmejnimi učinkom in vnaprejšnjih cenovnih sporazumih v skladu s členom 8a se uporabi ta standardni obrazec. Ta standardni obrazec lahko vsebuje le tiste elemente za izmenjavo podatkov, ki so naštetih v členu 8a(6), ter druga z njimi povezana polja, potrebna za doseganje ciljev iz člena 8a.

Jezikovna ureditev iz prvega pododstavka državam članicam ne preprečuje, da bi podatke iz člena 8a sporočile v katerem koli od uradnih in delovnih jezikov Unije. Lahko pa je v okviru te jezikovne ureditve določeno, da se ključni elementi takšnih podatkov pošljejo tudi v kakem drugem uradnem in delovnem jeziku Unije.“;

5. člen 21 se spremeni:

(a) odstavek 3 nadomesti z naslednjim:

„3. Osebe, ki jih ustrezno pooblasti Urad Komisije za varnostno akreditacijo, lahko imajo dostop do teh podatkov le, če je to potrebno za oskrbovanje, vzdrževanje in razvoj podatkovne zbirke iz odstavka 5 in omrežja CCN.“;

(b) doda se naslednji odstavek:

„5. Komisija do 31. decembra 2017 razvije varno osrednjo podatkovno zbirko držav članic za upravno sodelovanje na področju obdavčenja ter zanjo zagotovi tehnično in logistično podporo, kjer se za izpolnitev obveznosti glede avtomatične izmenjave podatkov iz odstavkov 1 in 2 člena 8a beležijo podatki, ki jih je treba sporočiti v okviru navedenih odstavkov. Dostop do podatkov, shranjenih v tej podatkovni zbirki, imajo pristojni organi vseh držav članic. Tudi Komisija ima dostop do podatkov, shranjenih v tej podatkovni zbirki, vendar ob omejitvah iz člena 8a(8). Komisija potrebne praktične postopke določi v skladu s postopkom iz člena 26(2).

Dokler ta varna osrednja podatkovna zbirka ne začne delovati, avtomatična izmenjava podatkov iz odstavkov 1 in 2 člena 8a poteka v skladu z odstavkom 1 tega člena in veljavnimi praktičnimi postopki.“;

6. člen 23 se spremeni:

(a) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Države članice Komisiji sporočijo letno oceno učinkovitosti avtomatične izmenjave podatkov iz člena 8 in člena 8a ter dosežene konkretne rezultate. Komisija v skladu s postopkom iz člena 26(2) določi obliko in pogoje sporočanja te letne ocene.“;

(b) odstavka 5 in 6 se črtata;

7. vstavi se naslednji člen:

„Člen 23a

Zaupnost podatkov

1. Podatki, ki se sporočijo Komisiji v skladu s to direktivo, se obravnavajo kot zaupni v skladu z določbami, ki se uporabljajo za organe Unije, uporabljati pa se smejo samo za to, da se določi, ali in v kolikšni meri države članice upoštevajo to direktivo.

2. Podatki, ki jih država članica sporoči Komisiji v skladu s členom 23, in kakršno koli poročilo ali dokument, ki ga pripravi Komisija s pomočjo teh podatkov, se lahko pošljejo drugim državam članicam. Za poslane podatke velja obveznost varovanja uradne skrivnosti, varovani pa morajo biti tako, kot so varovani podobni podatki v nacionalnem pravu države članice, ki je podatke prejela.

Države članice lahko poročila in dokumente iz prvega pododstavka, ki jih pripravi Komisija, uporabijo le v analitične namene in jih ne smejo objaviti ali dati na voljo nobeni drugi osebi ali organu brez izrecne privolitve Komisije.“;

8. v členu 25 se vstavi naslednji odstavek:

„1a. Uredba (ES) št. 45/2001 se uporablja za kakršno koli obdelavo osebnih podatkov v okviru te direktive s strani institucij in organov Unije. Vendar se za namene pravilne uporabe te direktive obseg obveznosti in pravic iz člena 11, člena 12(1) ter členov 13 do 17 Uredbe (ES) št. 45/2001 omeji, kolikor je to potrebno zaradi zaščite interesov, navedenih v točki (b) člena 20(1) navedene uredbe.“

Člen 2

1. Države članice sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo do 31. decembra 2016. Besedila navedenih predpisov nemudoma sporočijo Komisiji.

Te predpise uporabljajo od 1. januarja 2017.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedila temeljnih določb nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 3

Ta uredba začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 4

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 8. decembra 2015

Za Svet
Predsednik
P. GRAMEGNA
